

bracht wird, ist die trogförmig zusammengebogene Zunge, AV. PAṬ. 1,

28. — 2) die Indigopflanze ÇABDAR. im ÇKDr.

द्रोणीज (द्रो + ज) n. = द्रोणीलवण RĪG. im ÇKDr.

द्रोणीदल (द्रो + दल) m. Pandanus odoratissimus Hām. 92.

द्रोणीपदी s. u. द्रोणपदी.

द्रोणीमुख s. u. द्रोणमुख.

द्रोणीलवण (द्रो + ल) n. eine Art Salz, welches von Droṇi kommt (उपकर्णाटदेशप्रसिद्धलवणविशेष), RĪG. im ÇKDr.

द्रोण्य (द्रो + ण) n. dass. ebend.

द्रोणोदन (द्रोण + ओदन) m. N. pr. VJUTP. 92. eines Sohnes des Siṃhahanu und Oheims Çākjamuni's LIA. II, Anh. II. HIOUEN-THSANG I, 301. 364. LALIT. 193, N. 1.

द्रोण्य (von द्रोण) adj. etwa zum Futter-Trog gehörig: यत्र विक्रिर्मि-
रुक्ता दुद्रवद्रोण्यः पशुः RV. 5, 30, 4.

द्रोण्यश्च (द्रोणो + अश्च) adj. etwa Tröge (d. i. Regenwolken) zu Rossen
habend: अयोदे यत्र युष्यसो ऽरुया द्रोण्यश्चाम् ईरते घृतं वा: RV. 10, 99, 4.

द्रोण्यामय (द्रोणी + आमय) m. beim Schol. zu KĀTJ. ÇA. 20, 3, 16 zur
Erkl. von अरिष्टामय, wonach es wohl nur bedeuten kann Krankheit
des inneren Leibes (द्रोणी = hohler Leib).

द्रोमिण s. u. दामिल.

द्रोह (von 1. दुह्) m. Beleidigung, feindseliges Verfahren, Feindselig-
keit, Verrath P. 1, 4, 37, Sch. H. 1515. M. 7, 48. MBh. 4, 922. येनैष द्रोहः
कृतः PĀNĀT. 45, 25. द्रोहेणाक्रम्य कश्मीरान्स्वयं भजे नृपासनम् RĪG. TA. 4, 410. 5, 208. 349. 405. 6, 247. ०पर 105. ०वृत्ति adj. 257. 5, 320. ०भाव
M. 9, 17. ०वचन MBh. 3, 133. 17. स्त्रीणां (obj.) मद्धतबन्धूनां द्रोहो यो ऽसा-
विकोत्थितः Bhāg. P. 4, 8, 51. mit dem obj. compon.: परद्रोहकर्मधी M.
2, 161. 4, 177. देव ० Suçr. 1, 89, 19. मित्र ० MBh. 14, 261. Bhāg. 1, 38. R.
2, 75, 32. PĀNĀT. 66, 5. KATHĀS. 5, 94. नृप ० JĀG. 2, 96. प्रभु ० KATHĀS. 18,
99. स्व ० Bhāg. P. 6, 16, 42. प्रजा ० 1, 9, 1. RĪG. TA. 6, 331. प्राण ० ein
Angriff auf Jmdes Leben PĀNĀT. 41, 1. I, 471. Am Ende eines adj. comp.
f. घा: प्रध्यातसद्द्रोहो KATHĀS. 23, 25. — Vgl. अद्रोह.

द्रोहचिन्तन (द्रोह + चि) n. feindselige Gesinnung, böse Absicht AK.
1, 1, 4, 13. H. 1372.

द्रोहाट (द्रोह + घट oder घाट) m. 1) ein falscher Mensch. — 2) Jäger.
— 3) eine Art Metrum H. an. 3, 162. fg. Mēd. 1. 45.

द्रोहर्त्त (von द्रोह) adj. feindselig gestimmt gaṇa तार्कादि zu P.
5, 2, 36.

द्रोहर्त्त (von 1. दुह् oder द्रोह) adj. beleidigend, feindselig verfahren,
Verrath ühend P. 3, 2, 142. KATHĀS. 3, 44. RĪG. TA. 1, 162. Das obj. im
gen.: नूनं द्रोही स एव मे KATHĀS. 5, 63. im comp. vorangehend: मित्र ० 87.
शिष्य ० MBh. 7, 9125. द्वित्र ० R. 3, 16, 34. अ ० JĀG. 1, 28.

द्रोघण adj. von दुघण BRHAD. in Ind. St. 1, 103 (द्रोघ्या die Hdschr.).

द्रोघणक von दुघण gaṇa श्रीकृष्णादि zu P. 4, 2, 80. — Vgl. द्रोघणक.

द्रोणी adj. f. ई einen Droṇa (ein best. Hohlnaass) fassend u. s. w. P.
5, 1, 52, VArtt.

द्रोणायन m. patr. von द्रोण P. 4, 1, 103. des Aṣvatthāman Schol.
TAIK. 2, 8, 20.

द्रोणायनि (von द्रोण) m. patron. des Aṣvatthāman MBh. 1, 7019. 6,
III. Theil.

4201. 7, 1095. 9109.

द्रोणि (wie eben) m. patron. P. 4, 1, 103. KĀTJ. in Ind. St. 3, 460. des
Aṣvatthāman ÇABDAR. im ÇKDr. MBh. 4, 1150. 6, 4210. 7, 1093. 9110.
HARIV. 9149. MĀKĪ. 46, 24. Bhāg. P. 1, 7, 14. 8, 11. 6, 18, 64. des Vjāsa
in einem künftigen Dvāpara VP. 273.

द्रोणिक adj. f. ई einen Droṇa (ein best. Hohlnaass) fassend u. s. w.
gaṇa निष्कादि zu P. 5, 1, 20. VArtt. zu 5, 1, 52. तेत्र ein Feld, welches
mit einem Droṇa Getreide besät ist, P. 5, 1, 45, Sch. AK. 2, 9, 10. H.
969. subst. ein Feld von solchem Flächeninhalt: विनिपत्य विपन्नौ स्व-
स्तस्थान द्रोणिकात्तरे KATHĀS. 3, 33. पञ्च ० fünf Droṇa fassend, ent-
haltend: (निधिः) पञ्चद्रोणिक एविकः सुवर्णस्याकृतस्य MBh. 2, 2091. —
Vgl. अर्ध ०, त्रीह्रि ०.

द्रोणी MBh. 5, 2191 fehlerhaft für द्रोणी Trog, Wanne.

द्रोपद (von दुपद) 1) m. द्रौपदादित्य eine Form des Sonnengottes; s. u.
दुपद. — 2) f. ई patron. der Kṛṣṇā, der Gemahlin der 5 Pāṇḍu-Söhne
TAIK. 2, 8, 17. H. 710. MBh. 1, 2791. HARIV. 7708. Bhāg. P. 9, 22, 2. ०-
रणपर्वन् MBh. 3, Adhj. 261—270. ०प्रमाद्य heisst derselbe Abschnitt in
der Ausg. von BOPP. ०वस्त्रावरुण Z. d. d. m. G. 2, 337 (129, c). ०व-
स्त्रावरुण Verz. d. Oxf. H. No. 211. द्रौपदिजा: die Söhne der Draupadi
MBh. 8, 4202. Draupadi mit der Umā identificirt SKANDA-P. in Verz.
d. Oxf. H. 70, b, 25.

द्रौपदायनि von दुपद gaṇa कर्पादि zu P. 4, 2, 80.

द्रौपदेय (von द्रौपदो) m. patron. der 5 Söhne der 5 Pāṇḍu-Söhne: des
Prativindhja, Sohnes des Yudhisṭhira; des Sutasoma, Sohnes
des Bhīma; des Çrutakīrti oder Çrutakarman, Sohnes des Ar-
gūna; des Çatānika, Sohnes des Nakula; des Çrutāsena, Sohnes
des Sahadeva. Stets im pl. MBh. 1, 429. 2762. 8046. 5, 684. 18, 26.
Bhāg. 1, 6. 18. MĀRK. P. 1, 16.

द्रौहिक adj. = द्रोह नित्यमर्हति gaṇa द्वेदि zu P. 5, 1, 64.

द्रौह्य m. patron. von दुह्य gaṇa शिवादि zu P. 4, 1, 112.

द्रौह्यव m. patron. von दुह्य P. 4, 1, 168, Sch.

द्रुव (4. दु + व) adj. Holz zur Speise habend RV. 2, 7, 6. 5, 12, 4.
10, 27, 18.

द्रु (द्रि) du. zwei: द्रा जनां RV. 1, 131, 3. 10, 27, 17. ÇAT. B. 3, 7, 4, 10.

द्रौ RV. 1, 191, 1. 28, 2. ÇAT. B. 1, 3, 1, 27. द्वे f. RV. 3, 56, 2. द्वे n. 1,
155, 5. द्रौम्याम् AV. 7, 4, 1. ÇAT. B. 7, 1, 2, 22. द्रौयस् RV. 5, 45, 5. द्रौ =
उभौ R. 6, 95, 44. AK. 2, 6, 2, 36. Bei den Lexicographen bedeutet द्रौयस्
in beiden Geschlechtern d. i. im männlichen und im weiblichen AK. 1,
1, 4, 13. 2, 9, 81. TAIK. 2, 7, 9; vgl. द्रय und द्विनी. In Zusammensetzun-
gen vor Zahlwörtern द्रा (nom. du.) und द्वि, sonst nur द्वि (vgl. jedoch
द्वे, दाज, दापर) P. 6, 3, 47. 49. Vop. 6, 35. Diese letzte Form als Thema
angesehen von den indischen Grammatikern, gaṇa सर्वादि zu P. 1, 1, 27.
द्विवापल adj. ÇAT. B. 5, 3, 1, 8. 10, 5, 4, 12. द्विनेत्रेभिरन् beide Augen
ausschlagend JĀG. 2, 304.

द्वै adj. du. (f. द्वे und द्वि P. 7, 3, 47. Vop. 4, 7) je zwei, paarweise
verbunden: अर्ध द्वे अर्ध त्रिका द्विचरन्ति भेषजा RV. 10, 59, 9.

द्वं n. = द्वे (und auch daraus verstümmelt) 1) Paar TAIK. 2, 8, 38.
ÇANDAR. im ÇKDr. — 2) eine Glocke oder Platte, an der die abgelaufe-